

Zadanie

- 1. Pre jednotlivé úrovne nadpisov použi rôzne štýly. Klávesová skratka CTRL + ALT + číslo úrovne nadpisu. Štýly potom upravuj podľa vkusu - vždy vyber všetok text so zhodným štýlom (pravé tlačítko myši).*
- 2. Pre poučenia tiež zvol odlišný štýl od normálneho textu (napr. Podnadpis).*
- 3. Normálny text zarovnať do bloku a nastaviť riadkovanie na 1,5 riadku.*
- 4. Nájdi a nahrad' každé slovo POUČENIE slovom Poučenie (Upraviť > Nájst' a nahradit' alebo CTRL + H). Uprav aj nadpis, aby v ňom neboli samé veľké písmená.*
- 5. Na konci uprav odkaz na uvedený link tak, aby v ňom nebola škaredá adresa odkazu.*
- 6. Doplň do textu vhodné obrázky a správne nastaviť obtekanie a ukotvenie, prípadne aj okraj.*
- 7. Vlož do hlavičky alebo päty čísla strán - ponuka Vložiť > Číslo strán.*
- 8. Prejdi si znova text a ak nájdeš osamotené riadky na vrchu strany, vlož pred nevhodne rozdelenú bajku koniec strany - ponuka Vložiť > Rozdeliť. V celom súbore by nemali byť žiadne prázdne riadky.*
- 9. Pomenuj hotový súbor s bajkami Ezop-svoje priezvisko a zdieľať s daniel.nemec@gymbilba.sk.*
- 10. Stiahni si súbor ako PDF a nabraj na EduPage do domácej úlohy .*

Ezopove bájky

O KRABOVI A JEHO MATERI

Krab žil so svojou matkou na dne mora. Matka bola na svojho syna veľmi pyšná, no ustavične ho nabádala aby bol lepší a lepší. Raz ráno si všimla, že krab beží po dne mora bokom tak ako všetky kraby. Ona chcela, aby chodil rovno, vraj by to bolo krajšie a tak ho stále žiadala aby sa naučil chodiť rovno. Syn jej však odpovedal: „Budem chodiť rovno mama, ale najskôr mi to ukáž ako sa to robí.“ Mama to skúsila ale zistila, že inak ako bokom to nejde.

Poučenie: Nemali by sme ľudí kritizovať za to, za čo nemôžu.

O CHLAPCOVI A VLKOVI

Po lúke sa potuloval vlk a hľadal si niečo pod zub. Na lúke sa bral chlapec a keď zbadal vlka, chcel sa rozbehnúť preč. No uvedomil si, že vlk by ho raz dva dochytil, a tak sa radšej ukryl vo vysokej tráve. Vlk onedlho chlapcov ukryt našiel a s vycerenými zubami skočil k chlapcovi. Chlapec ho ako prvý oslovil: „Prosím ťa vlk, nezožer ma“. Keď vlk videl ako sa chlapec trasie na celom tele, tak trochu zaváhal. Pôvodne ho chcel zabiť a zožrať, no v duchu si uznal, že v ten deň už chytil celú kopy menších zvierat a nie je až taký hladný. Rozhodol sa, že si s vystrašeným chlapcom radšej trochu zažartuje a povedal mu: „Dobre teda chlapče, ušetrím ti život, ak mi povieš tri tvrdenia, ktoré sú pravdivé a nemožno s nimi súhlasiť.“ Chlapec začal bleskovo premýšľať, lebo vedel, že od troch odpovedí závisí jeho život. Po chvíľke mu svitlo a povedal prvú odpoveď: „Nuž škoda že si ma uvidel“ povedal a vlk uznal že prvá odpoveď ho uspokojila. To chlapca posmelilo a pokračoval druhou odpoveďou: „Škoda, že som sa ti dal uvidieť“. Vlk aj teraz uznal, že druhá odpoveď ho uspokojila a s očakávaním čakal na tretiu odpoveď: „Po tretie poviem ti takto - ľudia neznášajú vlkov, lebo bez príčiny napádajú ovce.“ Vlk sa na chvíľu zamyslel. Chlapec sa začal báť, že bol prismelý. No tento vlk nebol voči nemu zaujatý a povedal: „Myslím, že z tvojho hľadiska je to pravda, zvládol si skúšku a môžeš pokojne odísť.“

Poučenie: Nezaujatý človek sa vždy usiluje posúdiť spornú vec zo všetkých hľadísk.

O NENÁSYTNEJ LÍŠKE

Pastieri si každé ráno skryli jedlo do dutiny v strome. Potom sa pustili za ovcami na pašu. Všimla si ich líška. Niekoľko dní ich z úkrytu pozorovala, kým nezískala istotu, že si po jedlo prídu o niekoľko hodín. Raz ráno líška zasa sledovala pastierov, ako si odkladajú jedlo a potom odchádzajú. Vyčkala, kým sa stratia z dohľadu a rozbehla sa k dutému stromu. Otvor v kmeni bol síce úzky, ale keď stiahla brucho, pretisla sa dnu. Ihneď sa pustila do jedenia. Jedla a jedla, kým vládala. Potom sa chcela pretisnúť cez otvor von, ale na svoje zdesenie zistila, že to veru nepôjde. Tak sa nažrala, že sa jej brucho vydulo ako balón. Nech sa namáhala, ako chcela, vtiahnúť brucho nevládala. Bola v pasci. Začala tak zavýjať, až ju začula jej kamarátka a príbehla k stromu. „pomôž mi“ nariekala líška, „tak som sa najedla, že sa nemôžem pretisnúť von“. Kamarátka je poradila takto: „môžeš urobiť len jedno a to počkať kým ti splasne brucho, a potom vyjsť von.“

Poučenie: Aj dobrého veľa škodí.

O VOJAKOVI A KOŇOVI

Kedysi dávno, žil istý vojak, ktorý sa veľmi pekne staral o svojho koňa. Dobre vedel, že jeho život, závisí v boji od jeho koňa. Vždy krmil koňa najlepším ovsom, dával mu piť čistú vodu a dobre ho vždy vykefoval aby mal ligotavú a zdravú srst'. Večer si nelahol vojak spať skôr, kým nebolo postarané o koňa. Koník za to svojmu pánovi dobre slúžil, nosil ho do boja, nikdy sa v útoku nesplašil a vždy ho rýchlo odniesol do bezpečia. Jedného dňa sa vojna skončila a vojak sa vrátil domov. Stal sa z neho roľník, začal pracovať na poli aj s koňom, ktorý ťahal pluh, oral a vykonával všetky ťažké práce. Pretože už nebolo treba bojovať, roľník-bývalý vojak, dával svojmu koňovi biednymi plevami, nestaral sa o neho. Koník chradol, slabol pretože ho zanedbávali. Po čase vypukla opäť vojna. Roľník si obliekol brnenie a rozkázal priviesť koňa. Vykefovali ho, dali najesť, napiť a založili sedlo. Keď to všetko vykonali, vojak vysadol na koňa a koňovi sa podlomili kolená. Za tie roky čo ho zanedbávali, kôň zoslabol a nevládal uniesť svojho pána. Takto povedal smutný kôň svojmu pánovi: „Ďalej musíš ísť peši. Za tie roky lopoty a slabej stravy sa zo mňa stal somár. A somára nezmeníš na koňa, kedykoľvek si zmyslíš!“

Poučenie: Ak chceme, aby nám niečo dobre slúžilo, musíme sa o to dobre starať.

O ZAJACOVI A KORYTNAČKE

Zajac bol ako všetci rodáci rýchly bežec a neraz si kvôli tomu doberal starú korytnačku. „Aká si pomalá“, vzdychol vždy, keď sa korytnačka vliekla okolo neho, „nečudoval by som sa, keby si bola najpomalšie zviera na svete. Ty asi ani nevieš čo je to ponáhlať sa“. Korytnačka odvetila: „Myslím, že keby som musela, vedela by som sa pohybovať celkom rýchlo“ a vyzerala celkom spokojne. Zajac sa rozosmial: „To je dobré!“ Chceš si to rozdať v pretekoch a poraziť ma?“ Korytnačka chvíľu rozmýšľala a napokon povedala: „Áno, pretekajme a porazím ťa!“. Preteky vzbudili medzi ostatnými veľký záujem. Všetky zvieratá sa v určený deň poschádzali, aby sa pozreli ako liška odštartuje tieto zaujímavé preteky. Zajac nasadil na začiatku také tempo, že o chvíľu stratil všetkých z dohľadu. Čoskoro sa pred ním vynoril cieľ. Zrazu mu čosi prišlo na um a zastal. „Počkám na korytnačku, kým sa chudera nedoplazí až sem a pred očami jej prebehnem cieľom“ A tak si sadol pod strom a čoskoro zaspal. Stará korytnačka zatiaľ pomaly ale húževnato kráčala vpred, prešla popri strome a zajacovi a napokon dorazila do cieľa. Zajaca zobudili až ovácie, ktorými ostatné zvieratá vítali korytnačku...

Poučenie: Keď si vytrvalý, aj pomaly zájdeš do cieľa.

O JELEŇOVI PRI JAZIERKU

Statný jeleň si prišiel uhasiť smäd k lesnému jazierku. Keď sa dosýta napil, zabľadel sa na svoj obraz vo vode. Jeho veľké, košaté parohy vyzerali prekrásne. „Naozaj mám rozkošné parohy“, povedal si pyšne. „pôsobia veľmi vznešene“. Keď sa obrátil, uvidel vo vode aj svoje nohy. Na tie však nebol taký hrdý. „Škoda, že nemám také silné nohy ako parohy“ povedali si smutne, „veru tak, nohy mám slabé a tenké, mal by som ich dajako vylepšiť“. Zatiaľ čo sa jeleň zdržiaval pri jazierku, prikradol sa k nemu lev a chystal sa neho skočiť. No jeleň mu ušiel. Pred sebou mal voľnú čistinku a nohy mu dobre poslúžili. Čoskoro bol ďaleko pred levom a vbehol do lesa. No tu sa nešťastné parohy zaplietli do konárov a on sa nemohol pohnúť. O chvíľu ho lev dobehol. „Aký som len bol hlúpy!“ zvolal nešťastne jeleň, keď lev na neho skočil. „Nohami, čo mi tak dobre slúžili, som pohrdal, kým parohy, na ktoré som bol taký pyšný, ma zradili...“

Poučenie: To čo má pre nás najväčšiu cenu, si zvyčajne ceníme najmenej.

O SEVERNOM VETRI A SLNKU

Severný vietor a slnko sa stretli vysoko nad zemou a vznikol spor. Vietor sa vysmieval slnku, že je silnejší, a slnko sa vysmievalo vetru, že je silnejšie. Ani jeden nechcel ustúpiť. Nakoniec sa dohodli, že kto skôr z kabáta vyzlečie pútnika, čo si vybliadli na zemi, ten vybral. Vietor začal prvý - dul, fúkal a usiloval sa strhnúť kabát z tela úbožiaka. Dosiabol iba to, že ten pútnik sa lepšie zapínal a bládal úkryt. Po chvíli vietor povedal slnku vyčerpaný, že sa to nedá. Slnko nič nepovedalo, len sa usmievalo. Usmievalo sa na pútnika tam dolu. O chvíľu si pútnik kabát rozopol. Slnko sa usmievalo stále silnejšie a jeho úsmev bol čoraz teplejší. Pútnik si vyzliekol kabát, a držal v ruke pri chôdzi. Slnko sa obrátilo k severnému vetru a stále mlčalo, len sa usmievalo...

Poučenie: Niekedy dosiahneme presvedčaním viac, ako silou.

O ČLOVEKU A JEHO SYNOCH

Žil raz jeden človek a ten mal 5 synov. Namiesto toho aby spoločne nažívali, ustavične sa medzi sebou vadili. Otec už mal ich hašterenia dosť a povedal si že im dá príučku. Vzal z kopy dreva 5 rovnakých palíc, zviazal ich dokopy a zavolať synov. Tí zaujatí hádkou najskôr nepočuli ale po chvíľke prišli. Otec im povedal: „tu máte zviazanú otiepku 5 palíc, zlomte ju na kolene!“ Synovia skúšali, namáhali sa, ale výsledok bol ten, že ich všetkých boleli kolena a otiepka zostala celá. Zachmúrený otec vzal otiepku a ukázal im ako sa to dá. Rozviazal otiepku, každému dal palicu a kázal ju zlomiť. To išlo ľahko. A vtedy sa otec spýtal: „Synovia moji, čo z toho vyplýva? Keď je človek sám, ľahko ho zlomíte, no keď sa pevne spojí s inými, nič ho nezlomí!“ A vtedy sa všetci synovia zahanbili, lebo pochopili, čo im otec chcel povedať ...

Poučenie: V jednote je sila.

O DUBE A TRSTINE

Pri rieke rástol dub. Bol to veľký strom, pyšný na svoju výšku a silu. „Som najvyšší a najsilnejší spomedzi stromov,“ vyvolával hlasno. „Nik si na mňa netrúfne!“ Nedáľko duba rástla pri vode trstina. Bola pokojná a plachá, jemne šepotala, keď ňou pokyvoval vánok. Raz začal duť krajinou silný vietor. Zavýjal a reval, lámal konáre stromov a odnášal strechy z domov. Dub stál a čelil divému vetrisku. Vždy bol silnejší než akýkoľvek vietor. No tobo dňa bol vietor silnejší ako dub.

Vyvalil ho z koreňov a zrazil ho k zemi. Ťažko ranený strom padol do trstia. Trstiny sa stále kývali z boka nabok. Vyzeralo to, že vietor ich neznepokojuje. „Nerozumiem tomu“ vzlykal dub. „Ako sa môže niekto taký krehký a útlý ako trstina vyhnúť hnevu vetra, ktorý vytrhol silný strom aj s koreňmi?“ „Bol si príliš tvrdohlavý“ zašavelila trstina ... „Stál si a vzdoroval vetru, aj keď bol silnejší ako ty. My trstiny vieme, že sme slabé a krehké, preto sme sa pred ním sklonili a nechali sme ho neškodne prešľachovať ponad naše hlavy.“

Poučenie: Ak chceme prežiť, niekedy je lepšie ustúpiť

Ďalšie bájky v angličtine nájdeš v [knižnici Amerického kongresu](#).